Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, szinház-utcza 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt 10—12 óra között,
és **Bolonya, mester-utcza 325. sz. a.,** hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető minden közlemény, valamint *az előfizetési pénzek és hirdetések* bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirdeteseknél kedvezmény:
Minden egyes hirdetés bélyegdija 30 kr.
Nyilt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyilt-tér előre fizetendők.

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: **KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.**

Hirdetések felvètetnek: Brassóban *a kiadóhivatalban;* **Budapesten.** *Lang Lipót, Haasenstein és Vogler* (Jaulus), *Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Gusztáv;* **Bécsben:** *Daube G. L.* s társa, *Haasenstein és Vogler* (Otto Maasz), *Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.;* **Berlinben:** *Rudolf Mosse;* **Frankfurtban:** *Daube G. L. és társa* hirdetési irodájában.

11. szám. *Brassó, Kedd, január 26-án.* II. évfolyam 1886.

Tisztelettel kérjük lapunk azon tisztelt olvasóit, a kik előfizetési dijaikat még be nem küldöttèk: szíveskedjenek azt mielőbb eszközölni, hogy a lap szètküldésében zavar vagy fennakadás ne álljon be.

Erdélyi érdekek.

Az erdélyrészi országgyülési képviselők, pártállásra való tekintet nélkül a fővárosban értekezletre gyültek össze. Megbeszélték e szűkebb haza ezer bajait s azon meggyőződésre jutottak, hogy a cselekedetnek csak egy módja van, az, melyet mi is már több izben jeleztünk volt: az egyetértés és közös akczió. Erdély érdeke nem parcziális érdek. A mi érdekünk a haza érdeke is. Ha Erdélyt veszni engedi az anyaország, maga sem fogja magát soká tarthatni; ha Erdélyt kirántja a veszélyből, csak önmagán segitett.

A mi érdekünk magyar érdek. Ezt előmozditani pedig érdeke az egész országnak.

A képviselők értekezlete három kérdéssel foglalkozott; a legégetőbb három tárgy volt napirenden.

Először kellőkép érvényesiteni Erdély érdekeit a Romániával kötendő uj kereskedelmi egyezségben. Ki tagadhatná, hogy erre mily nagy a szükség? A ki ismeri viszonyainkat, a ki szemlélője egykoron virágzott iparunk rohamos hanyatlásának s tudja, hogy mit vesztünk mi, illetve iparunk Romániában: az érezni is fogja annak szükségét, hogy az uj szerződés első sorban az erdélyrészi érdekeket elégitse ki. Erdély gyártelepe Magyarországnak, ezt — ha valaha iparállammá akarjuk tenni az országot — elejteni nem szabad.

Igaz, ugyan, hogy a legjobb vámszerződés sem képes többé megteremteni azt a jólétet, mely itt honolt; emelheti, de egyedül nem teremtheti. Más faktorokra is van itt szükség.

A második tárgy egy magyar hitelintézet létesitésének előkészitése. Ha van valami, a minek az erdélyrészi magyar birtokos és iparos elem oly régen érzette hiányát; ha van valami, a minek hiánya iparunk és mezőgazdaságunk virágzó állapota mellett is lesujtó hatással birt: az egy reális alapokra fektetett magyar pénzintézet hiánya.

Az idegen nemzetiségek pénze köti le az erdélyi magyarság nagy részét. A nemzetiségek pénzintézetei tagadhatatlan politikai háttérrel is birnak. Ezeknek kelepczéjébe esünk mindinkább. Ha ennek veszélye elől nem menekülünk, ki tudja, hova fejlődnek a viszonyok! — Kár akkor kulturegyleteket teremteni. Ezek nem képesek annyit segiteni, a mennyit anyagi tekintetben sülyedtünk.

Csakhogy egy ily pénzintézet felállitása is sok tekintet alá esik.

Egy földhitelintézet, — kizárólag a földbirtok megmentésére nem fog az igényeknek mindenben megfelelni. Meglesz nagy hatása a birtokviszonyok rendezésére, az tagadhatatlan. Csakhogy az erdélyrészi magyarság nagy része iparos és kereskedő elem is. Ezek ép ugy érzik egy magyar pénzintézet hiányát, mint a földbirtokos.

Elismerjük, hogy mégis nagy a különbség a kettő között. A birtok átmegy idegen kézbe s minden ily birtokveszteség egyenlő a nemzet teste egy részének elszakitásával. Ez a veszély az iparos és kereskedő elemnél nem forog fenn; de fennforog a magyar iparos és kereskedő tönkremenetelének akuttá váló veszélye.

Nekünk erdélyrészieknek minden lehető módon népünk vagyoni előbbre vitelére kell törekednünk. A XIX. század nagy vezéreszméi: müveltség és vagyon. E kettőnek együtt kell járni. Kultura által kell népünkben a nemzeti müvelődést emelni. Anyagi segély által függetlenitését kell lehetővé tenni a nemzetiségektől. A mig azt el nem érjük, meddő minden törekvés.

Az anyagi függetlenitéshez magyar pénzintézet kell. De ezen áldás csak ugy lesz, ha olcsó pénzzel dolgozik. A mig a földmivelő, az iparos és kereskedő nem jut azon helyzetbe, hogy legfeljebb 4—5 százalékra kapjon pénzt. addig rajta segitve nem lesz.

Midőn tehát arról van szó, hogy Erdélyben magyar pénzintézet állittassék, vajjon nem lehetne-e a földhitelintézettel egy az iparos és kereskedő érdekeknek megfelelő intézetet azonositani? Állittassék fel ez intézet Kolozsvár központtal, de szerveztessenek a vidéken különösen a nagyobb megyei központokban fiókintézetek is.

Szerintünk ez volna a megoldás egyik legbiztosabb neme. A jelszó legyen: olcsó pénz!

A harmadik tárgy, melylyel az értekezlet foglalkozott, a birtokviszonyok rendezése. Ez szoros összefüggésben van a pénzintézet kérdésével.

Mindhárom tárgy egyaránt fontos, mindhárom lételünk alapját érinti. Maga azon körülmény, hogy egy közös értekezlet szüksége merült fel s ezzel együttesen közös akczió is: ez eléggé igazolja annak égető szükségét.

Az értekezlet három bizottságot küldött ki kebeléből; minden bizottság külön hatáskörrel van felruházva. Ezektől függ már most a siker. Vizsolyi Gusztáv, Horváth Gyula s Ugron Gábor nevei kezesség nekünk az iránt, hogy a megindult mozgalom tovább fog fejlesztetni.

Fejleszszék is. Tegyenek érettünk mindent, a mit csak tehetnek. Mi bizunk a sikerben. Bizunk, mert már a mozgalom megindulása jogot ad a bizalomra. — A közügyeinket nem ritkán olyannyira megbénitó pártérdek ez alkalommal mellőztetett. Egyetértés van a különféle pártok hivei között, egyetértés abban, hogy csak közös erővel tehetnek valamit.

Az ily akczió felér a tartatni szándékolt kongresszusokkal. Ott agyonbeszélés, — itt tett a jelszó.

Legyen is az!

—r.

Belföld.

Országgyülés. A képviselőház január 22-én folytatta a pénzügyi tárcza költségvetésének tárgyalását. Az egyes tételek nem igen támadtattak meg, de az ellenzéki szónokok felhasználták az alkalmat, hogy főleg az adóbehajtásnál és az illetékkiszabásnál előforduló számos bajokat és visszaéléseket szóba hozzák. A tárgyalás a dohányjövedék cziméig haladt, melynél Szápáry Gyula gr. pénzügyminiszter Gulner Gyula felszólalása folytán jelezte, hogy legközeleb a dohányjövedék tárgyában törvényjavaslatot fog előterjeszteni, mely a legutóbb tartott ankette megállapodásának figyelembe vételével a többi közt azt az intézkedést is fogja tartalmazni, hogy ezentul a külkereskedést is az állam közvetitse.

Szombaton jan. 23-án a ház folytatta a pénzügyminiszterium költségvetésének részletes tárgyalását. A dohányjövedékről szóló czimmel Andreanszky Gábor, Thaly Kálmán és Petrich szóltak a dohánytermelés megszoritása s részben a kezelés körül tapasztalható nehézségek ellen. A ház a tételt Ordódy és Szápáry pénzügyminiszter magyarázó és meggyőző beszédei után változatlanul elfogadta. — A lottó-jövedék tételénél Hermann Ottó szólalt fel a kis lutri ellen, rámutatva a szemmel látható depraváczióra s morális kárra, a mit okoz. Pénzügyi tekintetekből azonban felszólalása mellőztetett.

A „BRASSÓ“ TÁRCZAJA.

Elfelejtett hősök.

(Folytatás.)

Ezt a parancsnok ép jól tudta, mint egynémely csapatjából, ki nem csak a mai napnak élt, de arra is gondolt mit hozhat egy közel jövő. Azonban a várparancsnok elhatározását, hogy vajjon megkisérlendi e mégis magát a végsőig tartani; az összelövödözött várat jó feltételek és szabad elvonulás kikötése mellett átadja-e vagy végül a biztositott visszavonulást választja-e a Száva balpartjára, melylyel még nem volt megszakitva az összeköttetés? Ezt senki sem tudta.

De egy reggel Lagodi Simon, a bástya mögötti kerektéren övéit maga köré gyüjté; csak azok hiányoztak, kik őrségen voltak, vagy nehéz sebekben s egyéb sulyos betegségekben sinylettek. Most oda lépett hozzájuk a parancsnok, erős szép alakja a férfikor teljében s virágjában, délczeg katonás magatartással, harczvágyó tekintettel, ugy, hogy őt legyőzhetetlennek lehetett tartani. A barna szakáll, mely száját árnyékolta, a szabad, nyilt homlok, a római nemes idomu orr, a számos viharok elzajlása által barnitott arcz, a határozott méltóságteljes magyar komolyság, mely tüzes szemeiből kirivott, sőt hosszabb hallgatása is oly összbenyomást tettek, melytől egy ünnepélyes órát és igen fontos kinyilatkoztatást lehet várni.

Ugy látszott, hogy bajtársai magatartásával megvolt elégedve; végül igy szólt hozzájok:

„Barátaim! már ötödik hete, hogy tartjuk magunkat egy hatalom ellen, mely kevés dicsőséget arat, ha a mi kis csapatunkat legyőzi; tőlünk ellenben kötelesség és becsület követelik, hogy ártsunk neki, a mennyit csak lehet. De a falak, melyek eddig oltalmaztak bennünket, már is romba dőlnek, közeledik az eldöntés órája, és hogy ez milyen legyen, erről akarok veletek tanácskozni és erre nézve határozni. Még tarthatjuk magunkat néhány napig; ha ez azután többé nem lehetséges, a romba lőtt várat itt hagyhatjuk és az éj oltalma alatt a folyón át visszavonulhatunk; a szállitóeszközök elégségesek lesznek kis csapatunk számára és ti fentarthatjátok magatokat és kardjaitokat a királynak, hazának vagy családjaitoknak további hasznos szolgálatára.

Másként van ez én velem, kit az én uram, királyom — a kit az atyaisten megtartson — az ország ezen kulcsának őrizetével megbizott; nekem nem szabad s nem is fogok ettől a helytől eltávozni, és a lőpor utolsó maradványai eltemetnek ezen vár utolsó omladékai alatt.« Ekkor egyre növekedő zugolódás támadt a kis magyar csapatban, mely hamar kitört e kiáltásba: „Nem! nem! mindnyájan örömmel meghalunk királyért és hazáért!»

»Ezt ugyan elvártam, — folytatá Lagody Simon — mert nincs köztünk idegen zsoldos; csak valódi magyar fiuktól látom magamat körülvéve, kiknek az életnél drágább a haza becsülete. — Tehát a sebesülteket és betegeket a mai estalkonykor, egész csendben a folyón át kell szállitani, a hol ápolást és egészséget lelhetnek, vagy legalább — talán-talán — csendes kimulást találhatnak. De előttem esküvel felér a szó, mit töletek hallottam, mi ismerjük kötelességünket.“ — — —

És ugy történt.

A várban a parancsnokon kivül csupán hatvan főnyi őrség maradt, ezek közt négy lovasitott, a legénységnek oly magva, minőt csak a harczok és veszélyek nagy kora, a keresztényi ájtatos érzület, a forró baráti szeretet és az ellenség ádáz gyülölete fölnevelt. Nagyobb része ifju korban állott, itt-ott azonban egy őszbe vegyült szakáll, egy kopasz főt is lehet látni, mely azért nem nézett kevesebb hidegvérrel a halál szemébe; sőt a válságos elhatározás óta bizonyos vidámság és az öntudat azon neme észleltetett mindnyájukon, melyben az ember magasabb, nemesebb czél miatt, minden földi gondot feledni tanul. Még nem szenvedtek élelmi szerekben hiányt; csak a lőkészlet volt fogytán. Ellenben kiválasztatott a dus készletből a támadós védő fegyverzet java; megköszörültettek, és — mint valami nagy országos ünnepély előtt, — kifényesittettek és készen tartattak.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Az országgyülési szabadelvü párt Vizsolyi elnöklete alatt tartott 22-iki értekezletén első sorban Trefort Ágoston közoktatási miniszter adta elő azon válaszok tartalmát, melyeket Ugron Gábornak a nagyváradi püspökségre és Herman Ottónak a szegedi tanfelügyelő eljárására vonatkozó interpellácziókra adni szándékszik. Ezután Széchenyi Pál gr. kereskedelmi miniszter ismertette Tassy Géza és Olay Szilárd interpelláczióira adandó válaszát. A válaszok helyeslő tudomásul vétetvén, az értekezlet véget ért.

Román lapszemle.

»A mostani kormány rettenetesbm, int a legönkényesebb kormányok; titokban dolgozik, a vesztegetést mindenfelé terjeszti és mindent befolyásol. Megbuktatása végett szükséges, hogy minden jóérzésü emberek pártkülönbség nélkül sorakozzanak; csakis vállat vállhoz vetve leszünk képesek megbuktatni.« — Honnan e harczi riadó? Bukarestben beszélt ilyen nagy hangon a Bretino kormány ellen egyesült conservativ-liberal ellenzék. Mikor aztán legelső alkalommal kiállottak a sikra, hogy Mehedincz megyében a kormány jelöltjével szemben ellenzéki szenátort válaszszanak; a vállak nagyon is messze estek egymástól. Egy kormánypártival szemben két ellenzékit jelöltek, illetőleg a két ellenzéki közül egyik sem akart vissza lépni s betelt rajtok is azután, hogy nem azé a tehén, a ki a szarvát, sem azé, a ki a farkát fogja, hanem azé, a ki fejheti.

Van öröm a kormánylapokban. Mit érdekel ez miuket, kérdezhetné a t. olvasó! A mit főznek, azt esznek odaát s ehhez nekünk semmi közünk. Nem mindegy reánk nézve, ha a szomszédban reactionarius, muszkás hajlamokkal gyanusitott párt avagy a szabadelvü párt férfiai ülnek a bársonyos székekben. Érdekelnek minket az idézett nagy hangu ellenzéki szavak azért is, hogy ide haza is épen ilyen csengő-pengő hangon beszélnek a mi nemzetiségi lapjaink is a szabadelvü kormány ellen. Azokat olvasva, azt hinné az ember, hogy most mindjárt kizökken a világ kereke és jön az árviz! Az a solidaritate elsőbben maguk a románok, azután a román és szász national pártvezérek között nálunk is nagy dolgok végrehajtására volt hivatva. Elmult szép idők! Ma már nem a solidaritate járja, hanem a legelkeseredettebb tollharczot vivják nem a román és szász national párt-lapok, ez még ezután lesz, hanem az annyit hanggoztatott román nemzeti párt lapjai között. „Tribuna,« „Gazeta«, „Telegraful«. „Luminatorul« harczban állanak egymással.

Leginkább megszorult a »Tribuna«, melynek nem elég a két sajtóper; nem elég, hogy collegái épen most sulykolják legkeményebben; de még saját hasábjain is kénytelen önmaga ellen kemény, szemrehányásokat közölni. Nem értjük tehát, miért haragszik jobban a „Tribuna“ szerkesztője a kolozsvári lapok szerkesztőire, mint azokra a román kollégákra, kik most látják eljöttnek az időt rátámadni. A támadás tulajdonképen Slavici Joan ellen, a »Tribuna“ igazgatója ellen van intézve. Eddig nem látták időszerünek szemére vetni, hogy milyen német könyvet irt 1881-ben a románokról, hogy Hunfalvy elismerőleg hivatkozott könyvére, a mi meg nem bocsátható neki. A Slavici válaszából az tünik ki, miként ő maga sem hiszi, hogy sokáig maradhasson a Tribunánál; addig is kijelenti, hogy olyan egyénnel, milyen dr. Muresanu Aureliu a »Gazeta“ szerkesztője, ő szóba nem áll, ha a közérdek nem igényli. Az „Albiná«-nál is megromlott a jó viszony. Szóval keresztttüzbe van fogva a „Tribuna« Slavicsa ugy, hogy ezt sokáig nem fogja kiállani. Megbomlott a solidaritate. Bellum omnium contra unum, azaz: mindnyájuk harcza egy ellen. Keményen lehordja a Tribunát különösen Román Sándor budapesti egyetemi tanár a saját hasábjain.

Ide vezet a meggondolatlan tulzás. Most már csak győzze a védekezést saját kollegái, vérei ellen, kiket önmaga zuditott magára. »Nagyon rut dolog, igy panaszkodik a „Tribuna«, nagyon rut dolog, midőn az ember elfeledi azt, a mi illő és a mi nem illő tisztességes emberek között.“ Igaz, ugy van; de korábban is eszibe juthatott volna s ma nem kellene igy keseregnie. Okot arra, hogy magyar kollegái őt ne bántsd virágnak tekintsék, legkevésbbé sem szolgáltatott. Slavici rövid pályafutása ma-holnap véget ér a Tribunánál; legalább mi ugy látjuk, hogy vagy ő megy, vagy vele együtt a lap is lejárja magát. Ez azonban a lap alapitóinak dolga; minket csak annyiban érdekel, hogy az annyit hangoztatott összetartás — solidaritate — ezuttal náluk is ugy áll, mint Romániában a konservativ-liberalpártban: a rövid mézeshetek után hajba kapás. „Inkább én éljek, mint hogy te meg ne halj!“ Legalább ez egyszer nem fogják mondani, hogy a magyar dusman veszitette őket össze.

Czenkalji.

Külföld.

Görög hadikészületek. Athénből irják jan. 22-ről a következőket: A január 27-ikére behivott ujjonczokon kivül még további három évi tartalékosokon kivül még további három évi tartalékosokat is behivtak. Miután az uj, Vosseur tábornok által kidolgozott s a tüzérségre vonatkozó szervezés már végre van hajtva, a tüzérség három ezredből áll, minden ezredben van három üteg hegyi-ágyu, 3 üteg tábori ágyu és 1 üteg szétszedhető ágyu. — Dellyannis miniszterelnök és a hadügyminiszter pár nap mulva Epirusba és Thesszaliába mennek a csapatok és a kórházak megszemlélésére, a király is szándékozik később szemleutra kelni.

A szerb-bolgár háboru.

Nis, jan. 22. Somov Sándor Szofiában orosz diplomáciai attaché, Szt.-Pétervárról Belgrádon át visszafelé utazván, Persiani orosz követ ajánló levelét ellátva, tegnap este ide érkezett azzal a kéréssel, hogy engedtessék meg neki az átutazás Szófiában, illetőleg a határig. Somov ki ma elutazott Pirotba, többhelyt ugy nyilatkozott, hogy utját mint a czár futára teszi meg, kinek sajátkezü levelét viszi Sándor fejedelemhez.

A montenegrói fejedelem utja Olaszországba Szerbiában általánosan és nagyban magyarázgattatik, mert ugy vannak meggyőződve, hogy kormánynyal való egyetértésben indult el és bizonyos, hogy Szerbiára nézve nem barátságos czélt tüzött ki magának.

Páris, jan. 22. Görögország és Szerbia elutasító válasza a hatalmak lefegyverezést sürgető jegyzékére kormánykörökben kinos benyomást gyakorolt. Az az eshetőség, hogy a hatalmak e két államra fegyveres presziót fognak gyakorolni, szintén nincs a franczia kormány inyére, a mely azon nézetben van, hogy folytatható a jó tanács osztogatás Belgrádban és Athénben, de a hatalmak közt minden okot a visszavonulásra kerülni kell.

Belgrád, jan. 22. Ide érkezett hirek szerint a Sándor fejedelemnél tisztelgő küldöttségek egyikéhez Karaveloff miniszterelnök következő szavakat intézte: Nem hagyunk magunknak a nagyhatalmak által diktáltatni, holott Bulgáriát és Ruméliát a nagyhatalmak segélye nélkül egyesitették, hanem saját belátásunk szerint fogjuk balkáni missziónkat teljesitni. Megvallom nyiltan előttetek, testvérek, hogy az unióra való törekvésünk még nem teljesült, mert Maczedoniát, Ó-Szerbiát s Szerbiát is a Morava-völgyig birnunk kell: ha ezt elértük, mi leszünk a Balkán urai! Még sok vér fog elfolyni, mig e czélunk el lesz érve, de minden cseppből áldás válik a nagy és hatalmas Bulgáriára!« Bolgár lapoknak megtiltották e beszéd közzétételét.

Oh, az a Gazeta!

Ki ne ismerné ama czigány történetét, kinek vigyázatlansága miatt az reábizott rákok tarisznyájából ki- és elmásztak, s ő nagyon megörült, midőn hallotta, hogy a tarisznyából kimászott rákok benne vannak az átadott kisérő levélben? Félig meddig az én helyzetem is hasonlit ama morééhoz.

Mivel azon okból, hogy sem az iparos, sem a napszámos, de sőt a cselédek osztályához sem tartozom, a brassói magyarság közösségéből kipottyantam, hálát adok az istennek, ha a »Gazeta“ kegyes engedelmével legalább a „Brassó“-ban fellelhetem magamat.

Nem kicsinyeltem soha a „Gazeta“ tehetségeit, de most, ez egyszer önnönmagán is tultett; ez méltánylást érdemel.

A szellemi müveltség nem oly tárgy, mit liter vagy méterrel mérni lehetne. Mi tudjuk és mindégszivesen elismerjük, hogy brassói román polgártársaink között van számos értelmes ember; de az iránt is tisztában vagyunk, hogy a »Gazeta“ igen csekély intelligentiával szerkesztetik, s nem oly minőségü, hogy értelmes, jó izléssel biró olvasó közönség bármily szerény igényeit kielégithesse.

Mundus regitur parva sapientia, — mondá Oxenstierna. Czenkalji e mondatot igy irja át: A „Gazeta“ csekély bölcsességel szerkesztetik; s mindkettő igaz.

Miként tudjuk, a foghagymaszag tette Donquixotte-ot figyelmessé arra, hogy az ő tobozói Dulcineája tán mégis csak paraszt fehér nép; azért adott Sanchojának, midőn ez helytartói állomását vala elfoglalandó, ily tanácsot: „Ne falj foghagymát és hagymát mert most már nem vagy paraszt!“

Ilyenforma lehetett a „Tribuna“ tanácsa is, mit a „Gazeta“-nak adott. De az okos tanács nem talált fogékony talajra. Ki nem született urnak, abból nem lesz ur soha, még ha pápaszemet visel is.

Az emlitett két derék oláh lap vállvetve — pár nobile fratrum — ostromolta Magyarország államisagának védbástyáit, mig végre megsokalta a „Tribuna“ a gyolcsingét még mindig a nagrágon kivül fitogtató „Gazeta“ pórias mosdatlanságait; mik csak arra alkalmasak, hogy a nagy »románkérdés«-t ország világ előtt nevetség tárgyává tegyék és a szép frigy felbomlott köztük oly módon, mint a hires Würzburgi páter és annak tulbuzgó egyházfia közt. Ez pedig igy történt:

A már nyolczvan éves hitbuzgó csuklyás páter — Winter volt a neve — egy, szokása szerint, rögtönzött prédikácziója alatt az utolsó itéletet, oly hévvel magyarázatta, hogy szószéken ökleivel a dobszót utánozta és méltó adjutánsa, az egyházfi, alulról a trombita harsogásának még hatalmasabb utánzásával mesterén is tul tett, ugy, hogy az agg hitszónok lekiáltott: „Mit lármázik ő ugy!“

„Tisztelendőséged, egy paraszt sem fél, ha lovasságunk nincsen!“

Most ugy-e bár, tisztelt olvasó, sejted már, miért fujja a „Gazeta“ annyi erőfeszitéssel a harczi kürtöt.

„Megbocsásson, ha a multkori felhevülésemben kemény szavakkal illettem. de bánt a méreg valahányszor badarságot összevissza beszél.« Ez jelzi az én álláspontomat a „Gazetá“-val szemben, mely elég együgyü oly felhivást »titkos levél“-nek nyilvánitani, mit legalább ezer ember olvasott, csak azért, mert vele külön nem közöltetett. Furcsa kivánság, a haditervet egyenesen az ellenséggel közölni? Erre a gondolatra csak vesz tán a „Gazeta« patentumot?

Az ő ereje az ignorancziában és a negáczióban rejlik. En szeretem a tisztességes polémiát. de vele, okos szót nem lehet váltani, mert ehhez ész kell.

De van mégis ezen zsémbelő lapban valami nagyon mulattató: ez az ő politikája a magyarokkal szemben; ez hasonlit azon egerekéhez, melyek soká tanakodtak a fölött, miképpen viselhetnék magokat legczélszerübben az ellenséges macskákkal szemben? A legjobb inditványnak az tetszett nekik, hogy akaszszanak minden macska nyakába csengőt; de a midőn önmegelégedéssel eloszolni akartak volna, egy vén egérnek eszébe jutott kérdezni: „De vajjon ki fogja a csengőket a macskák nyakába akasztani?

1821 julius 9-én korán reggel, midőn a hajnal még alig szürkéllött, a vár keletivédbástyáján, a Száva partja közelében Palota Imre, a fiatalabbak egyike állott, tetőtől talpig felfegyverkezve s oly lelkesülten, mint negyvenöt évvel később Zrinyi hivei Szigetváron és századunk ötödik tizedének utolsó éveiben — Branyiskai, Kápolnai, Isaszegi, Nagysarlói ét a komáromi hősök, Majd türelmetlenül járkált fel s alá, majd meg-megállott szemeit végig jártatva a csendesen elfolyó Száva vizén. Most mozgott valami a vizen, most meg közeledni látszott és csakhamar felismerhetővé lőn. Csónak volt ez, mely gyors, de alig hallható evezőlapát csapdosással közeledett, s csakhamar elérvén czélját, valakit partra szállitott, s ép oly gyorsan, a mint jött, ismét távozott.

A partra szállott, egy délczeg alak, melynek állát sem bajusz, sem szakáll nem diszitette, egészen magyarosan öltözködve és jól felfegyverkezve egyenesen a vár felé tartott, a midőu Palota által tábori jeladásra felszólittatott.

(Vége következik.)

Apróságok.

A rendőrségnél.

Az ön multja a lehető leggyanusabb. Három hó alatt tizenötször fogta el önt a rendőrség.

— Ez csak azt bizonyitja hogy őszintén ragaszkodom főnök ur becses személyéhez!

Közmondásos.

— Arczképed kitünően sikerült. De miért nem festetted le magadat nőddel együtt?

— Nem szabad az ördögöt a falra festeni!

—

A képárusnál.

— Mibe kerül ez a festmény?

— Kétszáz forintért eladom.

A vevő, aki „hétszázat értett:

— Adok érte hatszázat

— Isten neki, önnek adom.

—

A boulevardon.

Egy férfi és egy nő perlekednek. Végre a férfi elveszti türelmét és ütlegelni kezdi a nőt.

— Milyen aljasság! — mondá méltatlankodva egy szemtanu — igazán csunya dolog igy bánni egy nővel . . . még ha a saját felesége is!

—

Házasok közt.

— Semmirekellő! Milyen különbség közted és első férjem között!

— Nem is olyan nagy: én boldogulhattam volna nélküled, ő pedig „boldogult“, mivel már megszabadult tőled.«

—

Tánczközben.

Az ügyetlen gavallér egy öregedő szépséghez: »Fogadja bókomat, asszonyom! Ön remekül szépitette magát ma!«

Iskola Alapítvány Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școala BCU Cluj Napoca

Mindezek után azt tartom, hogy nem a »Gazeta« fogja a magyarok történetét módositani és hogy igen közönyös előttünk, mit tart ő intelligenciának s mit nem, — lesz még alkalmunk ezt behahatóan megmagyarázni — s ámbár igen jó ha a mi általunk nagyrabecsült Czenkaljink szélhámoskodásait figyelemmel kiséri; de ne mutassunk neki annyi figyelmet, mi által végre elhintethenők vele, hogy csakugyan figyelemre méltó. H. J.

Vidéki élet.

Hétfalu, 1886. jan. 15.

— Harcz Hétfaluban. —

A biz a! de nem olyan, mint az 1848. évi. Itt legszebb békében élnek magyarok és románok, nem busitja senki fejét politika, nemzeti torzsalkodás, irredenta, hanem mindennapi kenyérkiáltó szüksége. — Ha a román kereskedők és juhtenyésztők dolga jól folyt Romániában, ezt jótékonyan érezték a csángó magyarok is. A napról-napra érezhetőbb anyagi sülyedés okozta szenvedés még szorosabbra füzte a kapcsot az együtt lakó felek között. Egyik fél anyagi hanyatlásán nem tombolhatott kárörvendezve a másik fél. Lám mily nagy csapás a magyarokra nézve a román gyapjukereskedés hanyatlása. Száz meg száz magyar asszony és leánynak adott a gyapjumosás tavasztól késő őszig foglalkozást és kenyeret s mig ez tartott, nem nyüzsgött annyi csángó leány Bukarest utczáin.

A szekereskedés megszünt, a vonó marhás gazdák egy része napszámossá lett, a szük határ nem terem annyit, hogy elég gabonája legyen egy évre a szegénységnek. A népszaporodás folytonos, bár egy része mindig Romániában van. Birtokviszonyaink még mindig tisztátlanok s e mellett megkárositva jogaiban a hét község közül egyik sem tehet szert oly községi jövedelemre, minővel a szabad szász községek dicsekednek, s melyből minden kiadást bőven fedezhetnek. A hétfalusi boltok ásitoznak unalmukban, az ide telepedett székely iparosok tönkre menve Románia városai s községeiben küzdnek családaik fenntartására. — Nézd meg a községi irodákat, zsufolva vannak zálogokkal, pedig lehetetlen, hogy a hazában volnának jobb adófizetők a hétfalusiaknál. Lakóházak elárverezése napirenden van. Annnyi adósság nem nyomta e nép vállát mint jelenleg. E nyomort felényire apasztható a magas kormány a létező bajok gyors orvoslásával.

Ha van jajgatás és elégedetlenség, nem politikai okok annak előidézői. Kenyér, kenyér és ismét kenyér! Könnyü azoknak rosszalni a Romániába kiköltözést vagy munkakeresést, kiknek van mit apritni a tálba. Sok szegény atya és anya fizeti az ujabb időben megsokasodott községi rovatalokat leánya béréből s még a férjhezmeneteli költségek és egy-egy darab szántóföld megvásárlására is jut a távolban gyüjtött fillérekből.

Tessék akárhány magyar és román házba betekinteni s nem fogja tulságosnak találni a létező baj rajzolását, minek tanusága az is, hogy háromezer forintos román házak üresen állnak s ötszáz forinton sem kelnek el.

Miért nincsenek itt a megyében utazó Mátyás királyok, meghallgatni a nép panaszát itt a helyszinén és nem tolmácsok által közvetitni?!

Ily értelemben van harcz, van küzdelem a létért.

De van másnemü harcz is, de hála az égnek, nem magyar és román, hanem szász és román közt azok mély fájdalmára, kik nem rég vállvetve oly vitézül oda kiáltották a magyar nemzetnek: mi nem kérünk a magyar hazafiságból, mi elég jó hazafiak vagyunk. Ha nem tudja a »Gazeta«, vegye tudomásul, hogy itt nem használ az a sok haszontalan kiabálás, vádaskodás a magyar nemzet s kormánya ellen s az általa nagy hévvel ápolt, de csak szinleges barátság és szövetség csak a papiron, de nem a szász és román szivekben létezik. Ha a magyarok oly elkeseredett ellenségei volnának a románoknak, nem pártolnák a hétfalusi magyarok a román haszonbérlőt.

Miben áll az uj román és a régi szász haszonbérlő közt a jelenlegi versenygés? Ez nem nemzeti, hanem érdekpolitika. Bizony nagy baj ez. A volt szász haszonbérlő leszállitotta Derestyében egy liter pálinka árát 12 krról 7-re, a bort 20-ról 10-re. Miért? ő tudja. Természetes, hogy az olcsóbb több kelendőségnek örvend s ez intézkedést a pálinkás gyomrok nagy örömmel fogadják, de az értelmesebb rész nem helyeselheti. A bor olcsó árára nincs panasz, csak jó legyen, különben ezt nagyon kis mértékben fogyasztja a közönség.

A régi haszonbérlő azon jóhiszemben lehetett, hogy olcsó italával segitve, hogy a nép nyomorán, nem gondolva arra, hogy a pálinkás emberek most kétszer annyit fognak inni. S ki tagadná, hogy ez nem igy lesz? Mi lesz ebből? Népromlás s pusztulás. A román haszonbérlő károsodik jövedelemben, de a mi sokkal több, a nép szellemileg.

Ily neme a versengésnek nem érdemel babérkoszorut, igy nem teljesedik be Trefort kivánsága: legyen a nép értelmes, vagyonos és egészséges. A nép jóléte kivánja tehát, hogy a pálinka leszállitott ára megszünjék.

Mikor jő el már az a rég óhajtott idő, hogy a korcsmák jövedelmei a községek pénztáraiba folyjanak? Csak akkor lehetséges Hosszufalu, Csernátfalu, Türkös és Bácsfalu községeknek rendezett tanácsu várossá átalakitása, (Ne siessünk olyan nagyon. Szerk.) derék hivatalnokaink szabadabban mozoghatása és e hazafias érzésü magyar és román lakosság megerősitése a magyar állam dicsőségére. (Óhajtandó volna már, ha ezen visszás ügy végre-valahára rendeztetnék. Nem az egy várossá alakulhatás, hanem a közös jólét megteremtése czéljából. Szerk.)

Garcsinpataki.

Felhivás!

Tisztelt polgártársak!

Tisztelt kartársak s a „Kereskedelmi és iparegylet“ tisztelt tagjai!

A Kolozsvár s Brassó között eddig közlekedett gyorsvonat beszüntetése által a Kolozsváron innen fekvő városok s községek mind rendkivül érezhető kárt szenvednek — t. i. 24, illetve 48 órai időveszteséget.

Sokkal inkább, mint valaha áll ma e jelszó: az idő pénz!

Mi kereskedők és iparosok nem nézhetjük szótlanul ezen érdekeinket mélyen sértő uj beosztást. — Ép ezért kérek minden az ügy iránt érdeklődő polgártársat, az összes kartársakat, különösen azonban a kereskedelmi és iparegylet tagjait: sziveskedjenek a szerdán, *folyó hó 27-én* délután 3 órakor a városház tanácstermében tartandó nagy összejövetelen részt venni, mely alkalommal ezen baj orvoslása érdekében felterjesztendő kérvény fog előterjesztetni s tanácskozás tárgyává tétetni.

Brassó, 1886. január 25-én.

A »Kereskedelmi és iparegylet« I. alelnöke:
Alexi Theochár.

Egyletek.

A „brassói magyar dalegylet“ által folyó 1886. évi február hó 1-én a »Nr. 1«-ben Frank Lipót karnagy ur vezetése s a városi zenekar közremüködése mellett rendezendő tánczczal egybekötött, farsangi zártkörü dalestély a müsora következő:

1. Nyitány az „Ördög részé“-hez Tittl E.-től, előadja a városi zenekar. 2. »Chinai éji zene« Genee Richardtól; előadja a férfi-kar. 3. »Állatnégyes« Bixner N.-től; zoegorakiséret mellett előadja négy mükedvelő. (Illusztrált piéce.) 4. „Dalkoszoru« egyveleg Neibigtól; előadja a városi zenekar. 5. „Álarcz mindenütt“ Genee Richardtól; álarcz nélkül előadja a férfi-kar. 6. „Kékszakállu és Othelló« vagy »A féltékenység következményei“ dalljáték Kipper Hermanntól, előadja két működvelő. (Illusztrált piéce.) 7. »Béka cantate“ Hennig C.-tól a közönség mulattatására szinre hozza a 40 tagu vegyes-kar. 8. „Stefania Gavotte“ Czibulka A-tól; előadja a városi zenekar.

Az estély renekivüli lévén az egyesület t. pártoló tagjai ez alkalommal kedvezményezett jegyet nem kapnak. A meghivó előmutatása mellett belépti jegyek előre válthatók Folyóvits Miklós, László M. L., Kovásznai és Keresztesy és Simay testvér urak üzleti helyiségeikben, az előadás estéjén a pénztárnál. — Belépti dij személyenként 1 frt. o. é. családjegy három személyre 2 frt. 50 kr o. é. Tanuló-jegy 50 kr. o. é.

Tekintettel egyfelől a nagyérdemü közönségnek ama rokonszenvére, melylyel egyesületünk irányában mindig, legkivált pedig a közelebbi időben viseltetett, tekintettel továbbá azon körülményre, melyszerint a jelen farsangi idény alatt egyesületünk ezen estélye az egyedülf magyar tánczvigalmi estély, ezen időszerü s nemes élvezetet nyujtó szorakozásra a t. közönség becses figyelmét tisztelettel hivjuk fel. Ha tévedésből valaki, ki ehhez igényt tart, meghivót nem kapott volna: ebbeli igényeinek kielégilése czéljából, kérjük az elnökséghez fordulni.

Brassó, 1886. január 25. *A választmány.*

Brassómegye pomologusai- s gyümölcsbarátaihoz.

A brassómegyei gazdasági egylet pomologiai szakosztálya *pénteken, folyó hó 29-én délelőtt 10 órakor* a városház tanácstermében nyilvános összejövetelt tart, melyre a szakosztály tagjain kivül *minden gyümölcskert-tulajdonos és a gyümölcstermelés barátai* — ugy helyből, mint vidékről — tisztelettel meghivatnak.

Napirenden van első sorban Horváth Márton (Krizbáról) előadása a „*minőségismeret*“-ről. Az előadás alapjául friss nemes téli gyümölcsök gyüjteménye fog szolgálni, mely bemutattatik, leiratik s végül megizlelés alá bocsáttatik.

Ezenkivül egyéb általános érdekü pomologiai kérdések kerülnek tárgyalásra.

Brassó, 1886. január 25-én.

A szakosztály elnöksége.

Irodalom.

Méhner Vilmos jeles és egyike legtermékenyebb kiadóinknak *„Vörösmarty Mihály összes munkái“*-nak ujabb négy füzetét küldötte be hozzánk (47—50.) Ezen ujabbi füzetek folytatását képezik a nagy és gyönyörü, e mellett felette olcsó mű VII-ik kötetének. Tartalmuk: dramaturgiai lapok s vegyes prózai dolgozatok, különösen az élet s politikába vagók.

Ugyan Méhner kiadásában jelennek meg *„Tompa Mihály összes költeményei“*, melyekből most hagyta el a 19—22. füzet a sajtót. A 22-ik füzettel már az utolsó kötet kezdődik, mely kötet a népregékkel kezdődik.

Mindkét vállalat egyike a legdiszesebbeknek, melyeknél az áldozatkész kiadó semmi költséget nem kimélt. Figyelmeztetjük t. olvasóinkat ezen két nagybecsü müre, melyeknek egy-egy füzete 35 kr. Minden műhez kötetenként gyönyörü, diszes táblák is kaphatók. Darabja 90 kr. Melegebben munkát ajánlani — mint e kettőt — keveset lehet.

Helyi és vidéki hirek.

Vasady József urra vonatkozó mult számunkban toglalt nyilatkozat aláirói közül Papp István ur neve tévedésből kimaradt.

A Bartesch-monumentumot, — mint halljuk — a „Gazeta“ laptársunk akarja megvenni lapkiárusitó csarnoknak. A „Tribuna« bizonyára irigyelve fog e hirre kiáltani: »Szerencsés Gazeta!“

Tanfolyam a locomobil és gőzcséplőgépek kezelői számára. E tanfolyamon, a mely f. évi február hó 10-dik napján fog megnyittatni és ápril hó végéig tart, a locomobil és a különböző cséplőgépek szerkezete és kezelése fog tanittatni. Tanulókul felvétetnek a 20-dik életévöket betöltött önálló lakatosok, kovácsok, ezek segédei s a különböző gépgyárak munkásai, okleveles gazdák, valamint oly gazdák is, a kik a természettudományokból annyi ismerettel birnak, hogy a tanfolyamot kellő sikerrel hallgatják, végre géptulajdonosok. A belépőktől erkölcsi bizonyitvány kivántatik, és az, hogy irni, olvasni tudjanak. A beiratások az intézet helyiségében (VIII. Fh. Sándor-tér 4. sz.) f. évi február hó 1-ső napján kezdődnek s 10-ik napjáig tartanak; vidékiek a beiratkozásra levélben is jelentkezhetnek. Budapest, 1886. január hóban. Az állami középipartanoda igazgatósága.

Meggyilkolt levélhordó. Eschweiler mellett egy erdőben halva találták a levélhordót. A szerencsétlen 23 éves fiatal ember egyetlen levelet volt az erdésznek viendő, de a rablók valószinüleg azt gyanitották, hogy pénzes leveleket is visz, azért támadtak rá és ölték meg. Holttestét, valószinüleg hogy árulójukká ne legyen, rávetették egy galycsomóra, melyet megyujtottak, de a nedves időjárás folytán a tüz elaludt.

Féltékenységből. Csabán Gally Ferenczné szül. Kubik Terézia, mintegy hat héttel ezelőtt gyufaoldatot ivott s ez uton akart véget vetni életének. A gyors orvosi segély megmentette a haláltól. Folyó hó 12-én a nevezett nő ismét gyufaoldatot vett be, és f. hó 16-án a mérgezés és a f. hó 14-én bekövetkezett korai szülés következtében meghalt. A szerencsétlen nő, mint a megejtett hivatalos vizsgátatból kivehető, a végzetes tettet féltékenységből követte el, noha különben egészen jó viszonyban élt férjével.

Magyar munkások strike-ja külföldön. Londonból sürgönyzik, hogy a pittseburgi szénbánya-kerületben alkalmazott munkások bérük felemelése czéljából a munkát beszüntették. Ez alkalommal a nyugalmat is megzavarták, daczoltak a fegyveres erővel és a kifejlődött küzdelemben egy munkás halálosan, a másik öt sulyosan megsebesült. A vezetőket elfogták.

Uj Ubrik Borbála. Krassó-Szörénymegyei Csukics-községben borzasztó titoknak jöttek a nyomára. A göröög keleti lelkészt névtelen levélben valaki följelentette, hogy nejét a pinczében tatja elzárva már 1885. oktobertől kezdve. A szászkai járásbiróság házmotozást rendelt el a lelkésznél, s amint a kiküldöttek a pinczét felnyitották, megdöbbentő látvány tárult elébjük. Egész mesztelen, összeaszott nő feküdt ott a rothadt szalmán. Táplálékát a pinczében elszórt nyers kukoricza, bab és csirázni kezdő burgonya képezte. A szörnyü embert, kit még azzal is vádolnak, hogy ujonszülött gyermekét a kertben élve temette el, elfogták és a fehértemplomi törvényszéknek adták át. A szerencsétlen asszonyt ápolás végett a fehértemplomi közkorházban helyezték el.

Szerkesztő postaja.

Sz. L. B. Ujfalu. Kissé elkésve kaptuk kézhez. valahol hevert három napig, de hogy hol, azt nem tudjuk. Különben ma már harmadszor is van közölve

N. S. A.-Rákos. Kár azt a jó tollat parlagon hevertetni. Nincs időnk, hogy magánlevelet irjunk, azért ily uton kérjük szives közremüködését.

Mese. A kivánt nyugtatót elküldöttük. Köszönjük.

Sz.-Keresztur. Mutatvány képen összes ez idei számunkat küldöttük.

Intrarea Alăturată Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Nyilt tér.*)

Nyilatkozat.

A »Brassó‘ 10-ik számában Vasady József ur reputatiójának érdekében a helybeli társadalom több előkelő és tisztességes tagja irta alá nevét.

Rosszalásomat világért sem, talán csak is sajnálatomat fejezem ki, sőt az aláirók iránti tiszteletemet azzal mutatom be, hogy előttök, mint a társadalom tisztes állásu egyénei előtt jelentem ki, miszerint azon czikk irója, melynek következtében eme igen rohamosan és talán idő előtt jött kimentő aláirás idéztetett elő, én voltam.

Kijelentem, hogy Vasady urról én is hasonló véleményben voltam, mig jelenleg a körülmények ily szomoruan az ellenkezőről nem adtak tudomást.

Hogy nevemet, bár nem tartoznám vele mégis nyilvánosságra hozom, teszem azért, nehogy azt higyjék az emlitett aláirók, hogy csakugyan egy magát megnevezni nem merő, álnokul idézte elő a viszályt.

Azonban erős meggyőződésem, hogy azon néhány igen magas, mások épen birói állást elfoglaló egyének, a közelebbről megjelenő czikk átolvasása után komolyabban veszik a dolgot, s nem kötik az egész magyarság ügyét egy egyénhez, bárki legyen is az. Hogy véleményüket az igazság kiderülése után megváltoztatják-e vagy nem, az engem nem érdekel, az társadalmi kérdés és követelmény, mivel nézetem szerint egy egyén által egy egész társadalom az igazságtalan ügy pártolásának bélyegét magán nem hordhatja.

Felkérem tehát különösen a birói kar részrehajlatlan igazságát, ez ügyben a társadalmi jogok szerint véleményt adni annak idején, midőn jogos állitásomról, melyet a magyarság érdekében tettem s melyért állitólag ellenem sajtóper idéztetett — meggyőződött.

Brassó, 1886. január 25.

Malcher Mór.

*) Ezen rovat alatt megjelenteknek sem tartalma-, sem alakjáért nem felelős a szereszktőség.

Kis lutri. Utolsó bécsi huzás január 23-án:
63 71 81 75 74.

Brassai piaczi árfolyam.

Brassó, 1886. január hó 26-án.

Román papirpénz à 20 frankos	8.56	vétel 8.61	eladás.
» ezüstpénz à 20 »	8.50	» 8.55	»
Napoleond'or (aranypénz) . .	9.98	» 10.02	»
Török lira	11.26	» 11.36	»
Orosz imperial	10.22	» 10.32	»
Arany	5.88	» 5.94	»
Orosz papirrubel	122.—	» 124.—	»

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Pályázat

a lemondás folytán üresedésbe jött barcza-ujfalusi községi szülésznői állomásra, mely állomással következő fizetések vannak összekötve:

a.) a községi pénztárból 70 frt évi készpénz fizetés;

b.) minden egy szülött gyermek után szülei fizetnek a 6 heti ápolási időre 1 frt 30 krt;

c.) egy ápolási látogatás 10—20 kr; s igy összes évi jövedelme 110—120 forintra tehető.

Ezen állomás elnyerhetésére a magyar nyelvet biró okleveles szülésznők pályázhatnak. Az állomás egy próbaesztendő kikötése mellett, annak leteltével esetleg véglegesittetik. — A pályázatok f. 1886. évi február hó 27-éig az előljárósághoz beadandók, melyre 28-án a választás fog megejtetni.

B.-Ujfalu, 1885. decz. 31.

Sipos Mihály,
községi biró.

(43) 3—3

PAPP FERENCZ
bútorgyártó
ajánlja a nagyérdemü közönség szives figyelmébe Brassóban, a **Czérna- és Nagy-utcza sarkán** lévő, dúsan felszerelt
bútoraktárát.
Ugyanitt megrendelések mindennemü asztalos és kárpitos munkákra a legjutányosabb áron elfogadtatnak.
Diófa fournirok négyszögláb 3 krért kaphatók.
*—9 (9)

BÉRBE ADÓ
a szt.-János-utcza 642. sz. alatt lévő,
a „Főrapporthoz“ czimzett borház
1886. február 1-től kezdődőleg.
Bővebbet megtudhatni Járossy Jánosnál, nagy-utcza 519. sz. a.
(36) 3—3

Legjobb liszt,
kitünő ARADI gyártmány
a legjobb minőségben
s legolcsóbb árak mellett, nagyban és kicsinyben
csak a
FUCHS B. lisztraktár-
ban kapható,
Nagy-utcza, Ridély-féle házban.

Midőn kérném a nagyérdemü közönséget, lisztszükségletét nálam fedezni, méltóztassék meggyőződni, hogy a helyi piaczon a **legjobb s legolcsóbb**, jó hirnevü **aradi lisztek biztositott minőségben** csak alulirtnál kaphatók.

(31) 3—3 **FUCHS B.**

Eladó gőzcséplőgép.

A fogarasi m. kir. ménesbirtokon egy nyolcz lóerejü, még használható állapotban lévő Clayton és Shuttlewort-féle gőzcséplőgép mozgonynyal együtt eladó. — Részletes értesitést a ménesbirtok igazgatóságánál nyerhetni Fogarason, hol a gép is megtekinthető.

(40) 2—6 *Ménesbirtok igazgatóság.*

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

A farsangi évadra (8) 12—15
báli-, menyasszonyi- és séta-ruhák (toilettek)
a legujabb divat szerint, gyorsan és mérsékelt áron készülnek
Kovásznai és Keresztesy
női divat-termükben
BRASSÓBAN (a főtéren)

Ugyanott nagy készletben lévő **satin merveilleux**-ök, **satin à Lyon** és **atlasok, selyem, bársony** és **plüschek; voille, crèpe** és **cachemirok** fekete és minden divatos szinekben; **Matlace Chantilly** (ujdonság!) **oriental csipke szövetek** és széles **volanok; báli belépők** és **legyezők, virágok, chenilli, toll, arany, ezüst bouquettek** és **garniturák; rüsch, hattyu, szalag,** ugyszintén **harisnyák** és selyem **keztyük** minden estéli szinekben előnyös áron kaphatók.

Minták kivánatra bérmentve küldetnek.

Neidlinger G. Brassó, nagy-utcza 492.

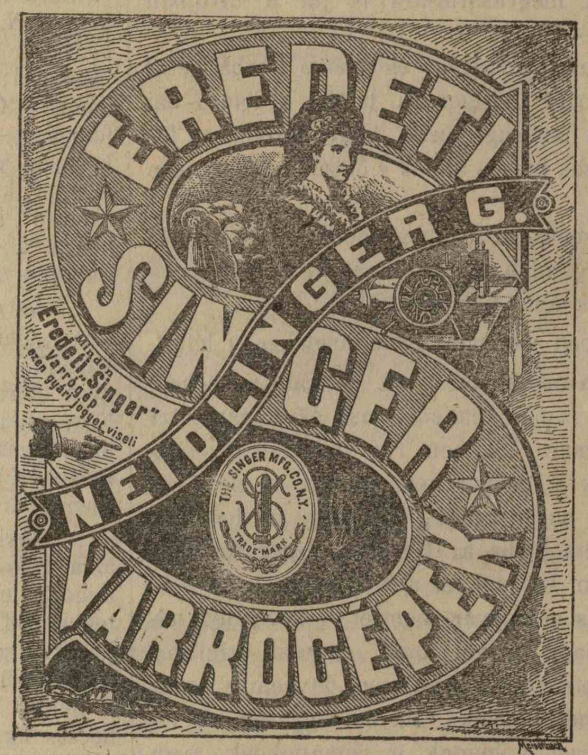

Neidlinger G. Brassó, nagy-utcza 492.

Valódi Singer-féle varrógépek csak
NEIDLINGER G.
nagy-utcza 492. szám alatt kaphatók.
Eladás hetenként **1 forint** részlet mellett.
Alapos tanitás ingyen. Biztos jótállás.
Minden szerkezetü használt varrógépek fizetés gyanánt fogadtatnak el.
Minden a helybeli piaczon Singer név alatt kibocsátott varrógépek utánzottak. (20d) 2—

Brassó, ALEXI könyvnyomdája

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.